

# פרשת שבוע עפ"י השפת אמת

## פרשת במדבר

א. כבוד רבנים וכו' וכו' 1034  
ב"ה במדבר תרל"א

ב. רמזיך כה' י' אצל אצל וכו' 1035  
במדבר י' על הפסוק (במדבר א. נה) ויעשו כן בני ישראל כו' שריחוקו ונתנו מקום ללוים. אף כי בוודאי היה בתוך בני ישראל אנשים גדולים במעשיהם מקטנים שבלוים. אך צריך אדם לידע ולהאמין כי אין כל מעשיו יכולין להכריע נגד בחירת ה' יתברך. ולזאת יכול כל אדם להיבטל לכלל ישראל על ידי שידוע שעיקר כח ישראל שבחר ה' יתברך בנו. ואף כי בוודאי מה שאדם מכניע ועובד ביגיעה זהו עיקר רצונו יתברך. אבל לא לחשוב שעל ידי זה יוכל להתקרב לה' יתברך. וכל העבודות בטלים נגד בחינת הבחירה שבחר ה' יתברך בנו. ואיך יתגאה אף על הפחות שבישראל. ובאמת מה שריחוקו היה סיוע אל הלוים.

3. (תנ"א ה' מ"א) פירוש כל פעולה בחינת מלכות ומנהיג. שהרי ברשות העושה לעשות. כרצונו. וצריך האדם לידע ולהאמין כי הוא רק כגרון ביד החוצב. ועל ידי שממעט כבוד עצמו להרבות כבודו יתברך נתגלה מלכותו יתברך שיהיה ניכר ומבורר שהכל מה' יתברך. וממילא גם כבודו מתרבה כי זכה להרבות כבוד שמים על ידי כבודו ומיעוט כבודו הוא הריבוי על ידי שנתרבה ממנו כבוד שמים. ולהיפוך על ידי שמרבה כבוד עצמו ומתגאה כאלו עבד עבודה זרה היינו כשעושה פעולה בשכחת השגחת ה' יתברך הרי מסייר עול מלכות שמים ממנו וכבוד שמים במקומו עומד שנעלם ונכסה במקודם.

הרי כתיב (שם ג. יג) מתוך בני ישראל. שגן קרבת הלוים היה בסיוע בני ישראל. על ידי שנתנו להם מקום ובטלו רצונם לרצון ה' יתברך להיות עבודתם על ידי בחירי:

3. ומה אצל אצל (תרל"ג)

כל העוסק בתורה לשמה י' פירוש להגדיל שם התורה כי השם הוא כשנתפרסם במקומות רחוקים וכן כתוב במדרש ברחובות תתן קולה (משלי א. ט) במקום שמרחיבין אותה. והאדם צריך לעסוק בתורה כדי שדברי תורה יכנסו בלבו וימשיכו כל מעשיו אחריה. והתורה מסייעת לאדם כפי רצון העוסק בה. והוא ענין תורה שבעל פה כשהתורה נכנסת בעומק הלב וממילא נעשין כל מעשיו על פי התורה ונמצא מחדש במעשיו אור התורה. ומצינו באבותינו הראשונים שכל מעשיהם היו תורה שהרי נכתב מעשיהם בתורה. וזה קידוש שם התורה כנ"ל וזה לשמה כנ"ל:

עליונים. וכמו כן הדגלים אף שאינם כמלאכי השרת אף על פי כן על ידי הרצון והתשוקה זכו להיות להם דגלים. והוא עצמו מה שכתוב דילוגו שבני ישראל יכולין לתפוס ולהתדבק במקום עליון אף שלא בהדרגה רק שלפעמים נפתח לבו לאהוב אותו יתברך נתן ה' יתברך שברצון האדם יוכל להתדבק אף כמה שאינו כדאי. והאמת כי הוא בזכות אבות הקדושים שהן הן המרכבה וברכו ה' יתברך כה ידעה זרעך. ורק מן שנקרא זרע אברהם שאינו נפרד. ומתבטל לשורש נשמתו. וגם שבחור בורכיהם ועושה כמעשיהם. ואא"ז מו"ר ז"ל אמר בשם הרב ז"ל מפרשיסחא פירוש מה שכתבו ז"ל לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב כו'. כי מי פתי יחשוב לדמות עצמו לאבות הקדושים. רק הפירוש שלא יהיה נפרד ויהיו למעשיו נגיעה ואחיזה במעשה אבותיו כו'. וזהו שכתוב (במדבר ב. ט) באותות לבית אבותם שיהיה דמיון ורמזו במעשיו למעשי אבות. ובעבור זה יוכל לאחוז בשורשם אף בדרך דילוג כמו שכתבתי:

11. (תרל"ה) וספר זה וידבר הוא על שם הסיפור והתקון של כל הבריאה על פי התורה והוא חומש הפקודים. והוא הפרש שבין עשרה מאמרותי לעשרת הדברות. כי מאמר הוא כח הבריאה שנתן הקב"ה בעולם. ואמר ועושה שנתהוה כל הבריאה במאמרו. ודיבור הוא השגחתו יתברך על הבריאה כמו שהוא. אחר שכבר נבראו. כי לעולם לא יצא חס ושלוש שום דבר מהשגחתו יתברך. וזה עיקר ההפרש בין בני ישראל לאומות שכולם יודעים כי הקב"ה ברא הכל. אך בני ישראל יודעים שה' יתברך משגיח ומחדש בכל יום תמיד בכל רגע מעשה בראשית. וזה בחינת דיבור. והוא גם כן הפרש בין בחינת אדם ובהמה. כמאמרם ז"ל אתם קרוים אדם. כי בהמה הכח שיש בה אין לה התפשטות. ואדם נברא להוציא פנימיותו מכח אל הפועל. וזה שנקרא מורבר כי בדבור מוציא מחשבתו ליצות לעשות כן או כן. ובני ישראל מיוחדין בדבור המקודש והם דברי תורה. ובכח זה מנהיגים את כל הנבראים. לכן כתב בזה הקדוש כי במצרים היה הדיבור בגלות ובקבלת התורה ניתקן הנהגת העולם על פי התורה כנ"ל:

10. (תרל"ה) וזהו לבית אבותם. כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל על מה שכתוב "לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איהו שוטה ידמה מעשיו שיהיו למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודברי פי חכם חן כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל על ידי הביטול אל השורש והוא על ידי האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו':

9. (תנ"א ה' מ"א) עליונים. וכמו כן הדגלים אף שאינם כמלאכי השרת אף על פי כן על ידי הרצון והתשוקה זכו להיות להם דגלים. והוא עצמו מה שכתוב דילוגו שבני ישראל יכולין לתפוס ולהתדבק במקום עליון אף שלא בהדרגה רק שלפעמים נפתח לבו לאהוב אותו יתברך נתן ה' יתברך שברצון האדם יוכל להתדבק אף כמה שאינו כדאי. והאמת כי הוא בזכות אבות הקדושים שהן הן המרכבה וברכו ה' יתברך כה ידעה זרעך. ורק מן שנקרא זרע אברהם שאינו נפרד. ומתבטל לשורש נשמתו. וגם שבחור בורכיהם ועושה כמעשיהם. ואא"ז מו"ר ז"ל אמר בשם הרב ז"ל מפרשיסחא פירוש מה שכתבו ז"ל לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב כו'. כי מי פתי יחשוב לדמות עצמו לאבות הקדושים. רק הפירוש שלא יהיה נפרד ויהיו למעשיו נגיעה ואחיזה במעשה אבותיו כו'. וזהו שכתוב (במדבר ב. ט) באותות לבית אבותם שיהיה דמיון ורמזו במעשיו למעשי אבות. ובעבור זה יוכל לאחוז בשורשם אף בדרך דילוג כמו שכתבתי:

8. (תרל"ה) במדרש' משל לנשיא ברחו ממנו בני המדינה כו'. כי התורה היא שלימות הנבראים וכפי מה שהנבראים חסרים בעיני עצמם ומקוין אל השלמה. זוכין לתורה. ומאוד קשה לבעל בחירה להיות חסר בעיני עצמו כראוי ולכן ברחו בני מדינה. אבל מי שהוא כמדובר כמו שכתוב במדרש' שאינו זוכה לתורה עד שנעשה הפקר כמדבר וזה היה הכנת בני ישראל קודם קבלת התורה שהגיעו לבחינת מדבר להיות ברור בעיניהם וגם לברר זה בכל הנבראים שיהיו מקוין אל השלמה כנ"ל. ובחינה זו נקראת מדבר שחפץ להיות נמשך אחר המנהיג אותו מלשון דבר אחד לדור:

7. (תרל"ה) איש על דגלו כו' (במדבר ב. ט). במדרש' דגלו עלי אהבה כו' (שהש ב. ד) דילוגו כו' היו מתאווין בני ישראל להיות להם דגלים כמלאכי השרת כו'. הביטח הקב"ה לאברהם כה יהיה זרעך (בראשית טו. ה) שיהיו צאצאין כמותך כו'. פשוט היו הדגלים שיכיר כל אחד את שבטו. וכמו כן ניתן לרמזו להיות כל אחד מיוחד אחר אבותיו. והכלל כי בני ישראל בעולם הזה שאין באפשרי להיות עובד ה' יתברך כראוי כמלאכי עליון. רק להיות הרצון והתשוקה תמיד להיות מקוה לעשות רצון עליון. ולזה כל התורה והמצוות הם רמזים לדברים

6. (תרל"ה) וזהו לבית אבותם. כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל על מה שכתוב "לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איהו שוטה ידמה מעשיו שיהיו למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודברי פי חכם חן כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל על ידי הביטול אל השורש והוא על ידי האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו':

5. (תרל"ה) וזהו לבית אבותם. כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל על מה שכתוב "לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איהו שוטה ידמה מעשיו שיהיו למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודברי פי חכם חן כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל על ידי הביטול אל השורש והוא על ידי האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו':

4. "דילוגו עלי אהבה" אפילו אדם יושב ועוסק בתורה ומדלג מהלכה להלכה ומפסוק לפסוק אמר הקב"ה חביב הוא עלי דילוגו עלי אהבה ודילוגו עלי אהבה... כשענה שנגלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים... כיון שראו אותן ישראל שהם עשויים דגלים התחילו מתאווים לדגלים... אמר להם הקב"ה מה נתאיתם לעשות דגלים חייכם שאני ממלא משאלותיכם (במד' ב. ג).

3. (תרל"ה) וזהו לבית אבותם. כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל על מה שכתוב "לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איהו שוטה ידמה מעשיו שיהיו למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודברי פי חכם חן כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל על ידי הביטול אל השורש והוא על ידי האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו':

2. (תרל"ה) וזהו לבית אבותם. כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל על מה שכתוב "לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איהו שוטה ידמה מעשיו שיהיו למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודברי פי חכם חן כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל על ידי הביטול אל השורש והוא על ידי האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו':

1. (תרל"ה) וזהו לבית אבותם. כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל על מה שכתוב "לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איהו שוטה ידמה מעשיו שיהיו למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודברי פי חכם חן כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל על ידי הביטול אל השורש והוא על ידי האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו':

1. (תרל"ה) וזהו לבית אבותם. כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל על מה שכתוב "לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איהו שוטה ידמה מעשיו שיהיו למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודברי פי חכם חן כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל על ידי הביטול אל השורש והוא על ידי האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו':

